

Sygn. akt II Ca 764/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSA w SO Arkadiusz Lisiecki
Sędziowie	SSA w SO Stanisław Łęgosz SSR del. Aleksandra Szymorek - Wąsek (spr.)
Protokolant	sekr. sądowy Paulina Neyman

po rozpoznaniu w dniu 1 grudnia 2016 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa J. K.

przeciwko (...) we W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Bełchatowie

z dnia 10 sierpnia 2016 roku, sygn. akt I C 633/15

oddala apelację.

SSA w SO Arkadiusz Lisiecki

SSA w SO Stanisław Łęgosz SSR del. Aleksandra Szymorek - Wąsek

Sygn. akt II Ca 764/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z 10 sierpnia 2016 roku Sąd Rejonowy w Bełchatowie po rozpoznaniu sprawy z powództwa J. K. przeciwko (...) z siedzibą we W. o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności oddalił powództwo oraz nie obciążył powoda obowiązkiem zwrotu pozwanemu kosztów procesu.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły przytoczone poniżej ustalenia i zarazem rozważania Sądu Rejonowego:

10 stycznia 2011 r. powód J. K. zawarł z wierzycielem – pozwanym (...) ugodę, na podstawie której miał zapłacić kwotę 1.864,50 zł. w siedemdziesięciu czterech miesięcznych ratach po 25,00 zł. (ostatnia rata: 39,50 zł.), termin pierwszej raty przypadał 10 stycznia 2011 r.

J. K. zapłacił wierzycielowi 50,00 zł 27 stycznia 2011 r., 25,00 zł. 26 lutego 2011 r., 25,00 zł 31 marca 2011 r.

13 kwietnia 2011 r. pozwany (...) wniosł do Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie pozew przeciwko J. K. o zapłatę kwoty 880,18 zł. Zadłużenie to było objęte ugodą.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym 23maja 2011 r. w sprawie sygn. akt VII Nc-e 389318/11 Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie zasądził od J. K. na rzecz (...) kwotę główną 880,18 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 13 kwietnia 2011 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu w kwocie 210,54 zł.

J. K. zapłacił wierzycielowi 25,00 zł. 29 kwietnia 2011 r., 25,00 zł. 31maja 2011 r., 850,00 zł. 04 lipca 2011 r. Łącznie wpłacił 1.000,00 zł.

Postanowieniem z 23 września 2011 r. sygn. VII Nc-e 389318/11 Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie nadal klauzulę wykonalności w/w nakazowi zapłaty.

03października 2011 r. (...) złożył u Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Pruszkowie S. D. wniosek o wszczęcie egzekucji na podstawie w/w nakazu zapłaty w celu wyegzekwowania kwot: 215,97 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 05 lipca 2011 r. do dnia zapłaty oraz ustalenie i ściągnięcie kosztów postępowania egzekucyjnego, a także przyznanie i ściągnięcie kosztów zastępstwa w postępowaniu egzekucyjnym. Postanowieniem z 27 grudnia 2011 r. sygn. KM 8189/11 Komornik umorzył postępowanie egzekucyjne wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji, ustalił koszty postępowania egzekucyjnego w kwocie 83,35 zł i w całości obciążył nimi dłużnika oraz przyznał wierzycielowi koszty zastępstwa adwokackiego w postępowaniu egzekucyjnym na kwotę 15,00 zł.

25 września 2015 r. (...) złożył u Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi - Widzewa w Łodzi A. P. wniosek o wszczęcie egzekucji na podstawie nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w dniu 23 maja 2011 r. w sprawie sygn. akt VII Nc-e 389318/11 w celu wyegzekwowania kwoty 215,97 zł, 110,15 zł tytułem odsetek ustawowych naliczonych do 16 września 2015 r., dalszych odsetek od dnia 17 września 2015 r. do dnia zapłaty, kosztów poprzedniej egzekucji w kwocie 15,00 zł i opłat poniesionych w poprzedniej egzekucji w kwocie 83,35 zł

Sąd Rejonowy zważył, iż powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd w ustaleniach faktycznych oparł się na treści powołanych wyżej dokumentów oraz zeznaniach powoda. Okoliczności faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia sprawy nie były sporne między stronami. J. K. wystąpił o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie 23 maja 2011 r. w sprawie sygn. akt VII Nc-c 389318/11 zasądzonego kwotę główną 880,18 zł. wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 13 kwietnia 2011 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu w wysokości 210,54 zł - w całości. Spośród należności zasądzonych w/w tytułem wykonawczym pozostały i są objęte postępowaniem egzekucyjnym koszty procesu i bardzo mała część należności pierwotnej, w kwocie 5,43 zł oraz odsetki od nich. Podstawą dochodzenia kosztów egzekucyjnych i kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu egzekucyjnym na kwotę 15,00 zł jest postanowienie z dnia 27 grudnia 2011 r. sygn. KM 8189/11 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Pruszkowie S. D. (art. 49 ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji, Dz.U.2015.790 j-f).

Podstawą powództwa jest art. 840 § 1 KPC. Zgodnie z art. 840 § 1 pkt 1 dłużnik może wytoczyć powództwo w celu pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności, jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności (przez co rozumie się zaprzeczenie przez dłużnika obowiązku spełnienia na rzecz wierzyciela świadczenia objętego tytułem egzekucyjnym), a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście. W niniejszej sprawie dłużnik kwestionuje istnienie obowiązku zapłaty kosztów procesu (w którym wydany był nakaz zapłaty) niewielkiej, pozostałej do zapłaty części należności głównej oraz odsetek od nich. Obowiązek uiszczenia tych należności wynika z tytułu egzekucyjnego będącego

orzeczeniem sądu, dlatego zakwestionowanie istnienia tego obowiązku nie może być na podstawie powołanego art. 840 § 1 pkt 1 podstawą pozbawienia tytułu wykonalności. Na gruncie tego przepisu nie można bowiem kwestionować istnienia obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym będącym orzeczeniem sądu. Regulacja ta jest konsekwencją unormowania zawartego w art. 365 § 1 kpc, zgodnie z którym orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby.

Zgodnie z art. 840 § 1 pkt 2 KPC, dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie. Zdarzeniem, wskutek którego zobowiązanie miało w niniejszej sprawie wygasnąć, miało być - wedle treści pozwu - spełnienie egzekwowanego świadczenia, względnie jego przedawnienie. Po powstaniu tytułu egzekucyjnego (nakazu zapłaty wydanego 23-05-2011 r.) powód zapłacił przeważającą część zasadzonej należności. W zakresie, w jakim zobowiązanie wygasło przez zapłatę, nie było i nie jest ono dochodzone w postępowaniu egzekucyjnym, w tej części tytuł wykonawczy nie nadaje się też do wykonania i pozbawianie go wykonalności na podstawie art. 840 § 1 pkt 2 byłoby bezprzedmiotowe. Natomiast w części objętej egzekucją zobowiązanie wynikające z nakazu zapłaty nie wygasło przez zapłatę. Nie uległo ono też przedawnieniu - zgodnie bowiem z art. 125 § 1 kc roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy. Przy tym od pozostałych do zapłaty kwot należne są odsetki za opóźnienie na podstawie art. 481 § 1 kc.

Wobec dokonanych ustaleń nie istnieją w świetle art. 840 § 1 KPC podstawy do pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w zakresie kwoty 215.97 zł z odsetkami objętych egzekucją na podstawie nakazu zapłaty, w związku z czym powództwo należy oddalić jako nie zasługujące na uwzględnienie.

O kosztach postępowania Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 102 kpc, zgodnie z którym w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Szczególne okoliczności uzasadniające nieobciążanie powoda kosztami polegają na tym, że egzekwowana należność, której dotyczył pozew, wynika w przeważającej mierze (koszty procesu i odsetki od nich) z wytoczenia przez wierzyciela powództwa o świadczenie objęte ugodą, z której powód J. K. się wywiązywał.

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód J. K. zaskarżając go w całości zarzucając mu: obrazę przepisów prawa materialnego na podstawie art. 917 k.c. poprzez swobodną ocenę dowodów; ugoda jest dwustronna czynnością prawną przez dokonanie, której strony czynią sobie wzajemnie ustępstwa w zakresie istniejącego między stronami stosunku prawnego. Z dniem 10 stycznia 2011 r. została zawarta ugoda (dowód: w aktach sprawy), obrazę przepisów prawa na podstawie art. 322 k.p.c. poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę dowodów w sprawie polegającą i bazującą w szczególności na wyroku Sądu Rejonowego w Lubinie - Zachód, który pozwany uzyskał za pomocą kłamstwa oraz obrazę przepisów prawa na podstawie art. 233 k.p.c. poprzez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego i oddalenie powództwa.

Biorąc pod uwagę powyższe apelujący wnosil o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w całości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja na uwzględnienie nie zasługuje.

Wbrew wywodom apelacyjnym, Sąd pierwszej instancji prawidłowo zgromadził materiał dowodowy, dokonał trafnych ustaleń faktycznych, a w konsekwencji wydał prawidłowe rozstrzygnięcie. Zgodnie z art. 6 kc to powód J. K. winien udowodnić w sprawie wykonanie zobowiązania w całości, nieistnienie tego zobowiązania lub wykazać jego

przedawnienie. Tymczasem stan faktyczny sprawy nie budzi żadnych wątpliwości i jest przyznany przez powoda J. K.. Bezspornym w sprawie pozostaje, że powód J. K. był dłużnikiem pozwanego z tytułu cesji wierzytelności od (...) Bank S. A. Na dzień 29 grudnia 2010 roku wierzytelność wynosiła 1.134,82 zł. Ugoda zawartą 10 stycznia 2011 roku powód J. K. jednoznacznie oświadczył, iż uznaje w/w wierzytelność i zobowiązuje się do jej spłaty łącznie z odsetkami w kwocie 1.864,50 zł., przy czym pierwsza rata miała być zapłacona 10 stycznia 2011 roku, a zatem w dniu sporządzenia ugody. Nadto z ugody jednoznacznie wynika, że w przypadku skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego dłużnik może być obciążony kosztami opłat sądowych i egzekucyjnych w kwocie nie niższej, niż 437,54 zł. Tymczasem pierwsza rata została uiszczona przez powoda J. K. 27 stycznia 2011 roku w kwocie 50,00 zł., a zatem wbrew zawartej ugodzie. W tej sytuacji wierzyciel miał prawo skierować sprawę na drogę postępowania sądowego, co uczynił. Powód J. K. miał możliwość odwołania się od wydanego nakazu zapłaty, jednakże tego także nie uczynił. Dopiero na etapie postępowania apelacyjnego podnosi, że złożył skargę o wznowienie postępowania. Analiza spłaty długu przez powoda J. K. jednoznacznie wskazuje, iż zapłacił on kwotę 1.000,00 zł., co nie jest kwestionowane. Niestety kwota ta nie zaspokoiła roszczenia głównego w całości, w tym odsetek oraz kosztów sądowych. Powód J. K. nie udowodnił, dlaczego uiszczył właśnie taką kwotę i dlaczego jego zdaniem w całości zaspokaja ona roszczenia wierzyciela. Dłużnik J. K. niestety nie przeliczył dokładnie odsetek za zwłokę, w sytuacji regulowania zadłużenia według swojego uznania. Dlatego też stwierdzić należy, że Sąd Rejonowy prawidłowo przeprowadził postępowanie w sprawie, prawidłowo poczynił ustalenia faktyczne, a na ich podstawie wydał prawidłowy wyrok. Apelacja powoda J. K. stanowi jedynie polemikę z prawidłowym rozstrzygnięciem Sądu I Instancji i jako oczywiście bezzasadna, na podstawie art. 385 kpc, podlega oddaleniu.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów, należało orzec, jak w sentencji wyroku.

.....

SSA w SO Arkadiusz Lisiecki

.....

SSA w SO Stanisław Łęgosz SSR del. Aleksandra Szymorek – Wąsek